

Anul 62

Serie II-a

Nr. 651

ALBINA

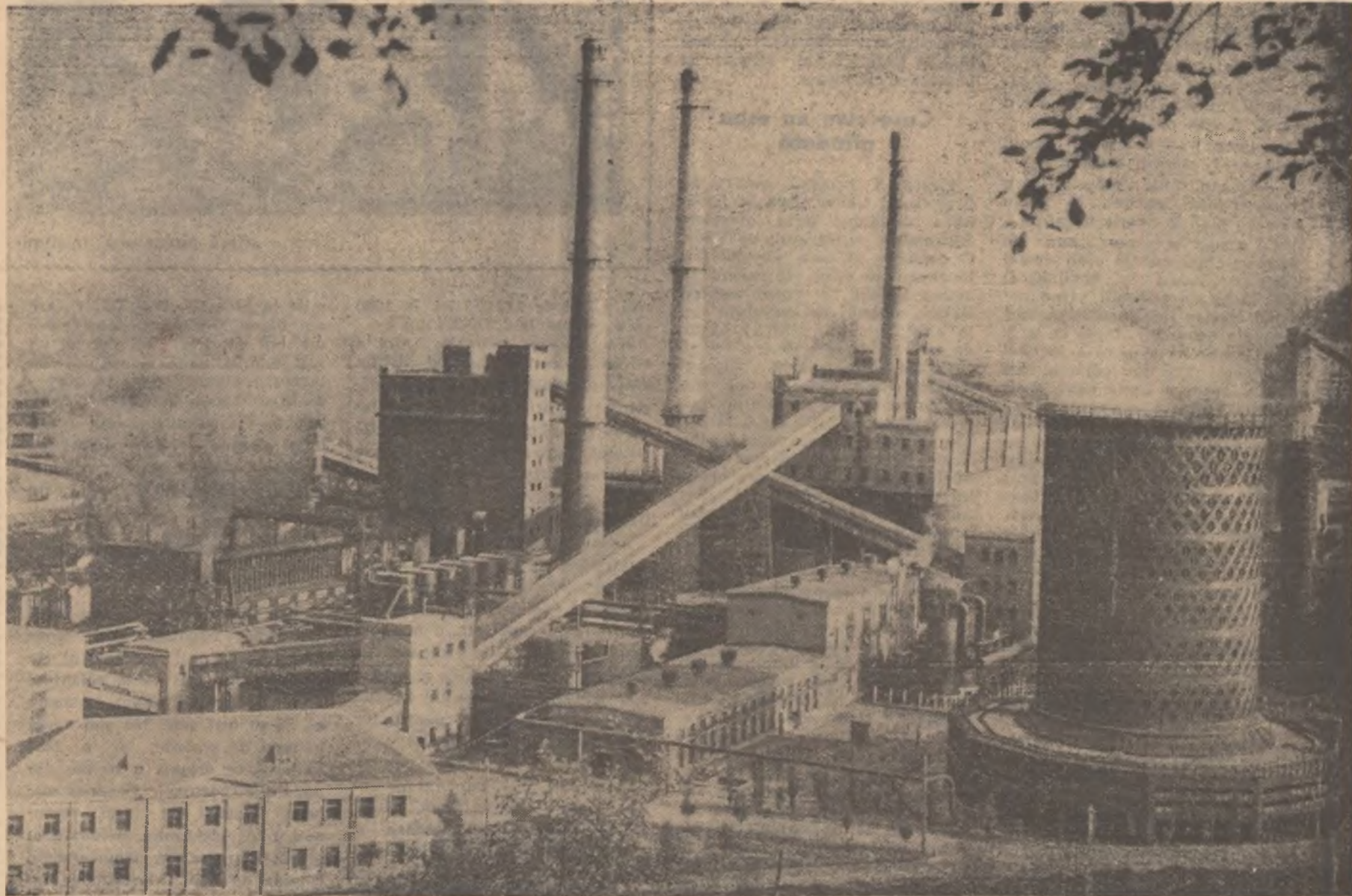
REVISTA SAPTAMINALA A AȘEZAMINTELOR CULTURALE

Miercuri

15 iunie 1960

8 pagini

15 bani

Uzina cocschimică din cadrul Combinatului Siderurgic Hunedoara

În numai 4 luni, muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinelor „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin au economisit o cantitate de metal din care se pot fabrica 150 tractoare U.T.O.S., au fabricat 310 tractoare peste planul inițial, au sporit productivitatea muncii cu 3,35 la sută peste sarcina planificată și au realizat aproape 1.500.000 lei economii peste plan; la rîndul său colectivul rafinării nr. 3 Teleajen a realizat în primele 5 luni ale anului economii peste plan în valoare de 2.386.000 lei și a dat 3.000.000 lei beneficii peste plan; constructorii de nave de la Galați au lansat la apă înainte de termen cel de al 4-lea cargou de 4.500 tone și două motonave de câte 2.000 tone, realizînd totodată 1.847.000 lei economii peste plan, pînă la 1 iunie a.c.; 5.606 tone fontă a dat, de asemenea, peste plan de la începutul anului și pînă la 8 iunie, colectivul furnalului nr. 1 de la uzina „Victoria”-Călan, iar textiliștii de la „Țesătura”-Iasi, în aceeași perioadă au produs peste plan 165.500 metri părăi de țesături.

Succese asemănătoare raportează cu bucurie partidul în aceste zile siderurgiștii Reșței și Hunedoarei, minierii Văii Jiului și petroliştilor de pe platurile oltenesti, constructorii marii hidrocentrale de la Bicăz și al combinatului stufulcol de la Chișcani, harnicii metalurgiștii și textiliștii, mecanizatorii din S.M.T. și G.A.S., țărani muncitori colectivisti și întovărășiți. Pretutîndeni, la orașe și sate, în fabrici, uzine și laboratoare pe șantierul marilor construcții ale socialismului, în galeriile adînci ale minelor și pe întinsele ogoare ale patriei domnește freamătul muncii avîntate, creatoare. În cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului, ale cărui lucrări se vor deschide la 20 iunie a.c.,

masele largi de oameni ai muncii obțin noi succese în lupta pentru sporirea producției pe baza unei tot mai înalte productivități, pentru îmbunătățirea continuă a calității produselor și reducerea prețului de cost, pentru realizarea a tot mai multe economii și beneficii peste plan.

Un puternic factor inspirator și mobilizator îl constituie pentru întregul nostru popor muncitor proiectul Directivelor celui de al III-lea Congres al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965 și pentru programul economic de perspectivă. Supus dezbaterii largi populare acest vast program de activitate ce deschide în fața poporului nostru perspectiva minunatelor izbînzii în lupta pentru bunăstare și fericire, a fost primit cu un uriaș interes de masele de oameni ai muncii, de la orașe și sate care și-au însușit întru totul sarcinile mărețe trasate de partid pentru a asigura în viitor un progres și mai rapid al economiei naționale. În vederea desăvîșirii construcției socialiste în patria noastră și trecerii treptate la comunism. Studiarea și dezbaterrea temeinică a proiectului de Directive au prilejuit apariția a nenumărate inițiative prețioase, descoperirea de noi rezerve interne, extinderea largă a unor metode înalte, care vor duce la dezvoltarea continuă a succesorilor obținute pînă acum, la înfiorarea nemăritată a patriei noastre și înfăptuirea unui tot mai ridicat nivel de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Entuziasmul cu care oamenii muncii întîmpină cel de-al III-lea Congres al P.M.R. exprimă neînmurita dragoste și atașamentul lor profund față de partidul de avangardă al clasei muncitoare, inițiatorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre. Politica partidului intruchipează în modul cel mai deplin și la nivelul cel mai înalt interesele vitale ale poporului muncitor, năzuința sa fierbinte spre o viață îmbelsugată și fericită. Viața a demonstrat cu prisosință profunda justete și înțelepciunea liniei generale a partidului nostru, bazată pe aplicarea consecventă, creatoare a atotbiruitoarei învățături marxist-leniniste care arată că singura cale de făurire a orînduirii socialiste este industrializarea socialistă, dezvoltarea cu precădere a industriei grele și îndeosebi a industriei constructoare de mașini, transformarea socialistă a agriculturii, revoluția culturală. Sub conducerea partidului, poporul nostru, atîdată atît de crunt exploatat și asuprit la către moșterii și capitaliști, și-a cucerit libertatea, luîndu-și soarta în propriile sale mîini, și construiește cu succes viața nouă, socialistă. Dintr-o țară agrară înapoată, caracterizată prin frecvența plugului de lemn, a opaițului și a cifrelor record de analfabetism, boli sociale și mortalitate infantilă, România a devenit o țară industrial-agrară înaintată, din an în an mai frumoasă și mai bogată, cu o dezvoltare economică echilibrată și armonioasă. Republica Populară Romînă este un factor activ în marea familie frățească a țărilor socialiste în frunte cu marea Uniune Sovietică, militînd consecvent pentru destinderea încredințării internaționale, pentru apărarea nobilei cauze a păcii.

Indeplîntarea cu succes a sarcinilor trasate prin Directivele Congresului al II-lea al partidului pentru dezvoltarea economiei naționale în anii 1956-1960 umple de mîndrie inima harnicului nostru popor, constructor al socialismului. Faptul că în 1960 producția globală industrială va fi mai mare cu 65 la sută față de 1955; că au fost îndeplinite cu aproape un an mai devreme prevederile planului de electrificare elaborat de partid pentru etapa de 10 ani, 1951-1960; că în agricultură sectorul socialist a devenit preponderent încă din 1959, atît ca su-prafață, cit și ca producție-marfă; că în 1960 venitul național va fi de circa 1,4 ori mai mare decît în 1955 și de aproximativ 2,7 ori mai mare decît în 1938; că în 1959 s-a realizat o creștere cu 33 la sută a salariului real față de 1955, toate acestea dovedesc nesecata energie a poporului nostru, entuziasmul cu care își mobilizează forțele pentru a da viață sarcinilor trasate de partid. Victoriile de importanță istorică dobîndite în perioada care s-a scurs de la cel de-al II-lea Congres și elanul patriotic cu care oamenii muncii realizează zi de zi, la fiecare loc de muncă sarcinile planificate, inițiativa creatoare ce se manifestă impetuos, în proporții de masă, avîntul luat de întrecerea socialistă, sint o cheazăle sigure că prevederile înscrise în proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al P.M.R., vor fi îndeplinite cu succes. Sub încercata conducere a partidului, în frunte cu Comitetul său Central, poporul nostru muncitor este ferm hotărît să pășească înainte pe drumul larg deschis și luminat de partid, spre mărețul țel al construirii socialismului și comunismului în patria noastră.

TRAIASCA CEL DE AL III-LEA CONGRES AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN!

Indeplîntarea cu succes a sarcinilor trasate prin Directivele Congresului

Noi membri IN MAREA FAMILIE

Moș Nilă Florea, venit cu niș cai treburi la sfat s-a oprit locului, plăcut impresionat de ce vedeau ochii. Două echipe de băieți, cu obraji ca bujorii și rotofei de trai bun, își disputau cu îndrăjire „bărbătească” și mai ales cu... mare gălăgie o minge de gumă, jucând fotbal în curtea căminului cultural.

— N-a fost gol. Nu-i așa regulamentul, reclamă îndrăjit unul din copii. A fost enț.

— Eeent! — îi tinură isonul încă 6—7 glasuri ascuțite.

— Spune tălică, moșule, are voie să ducă mingea în poala cămășii pînă la poarta noastră?

Ca singur spectator mai de doamne-ajută (restul erau numai ținci cu cămașa în bandulieră) moș Nilă s-a pomenit vrînd nevrînd tras la fața locului, să facă dreptate echipelor. După ce a liniștit spiritele și jocul a început în aceeași notă de... gălăgie, moș Nilă a pornit o agale către casă, zimbînd larg a mulțumire. Înainte de a traversa o podișcă de peste șanțul șoselei, bătrînul înfilni un grup de fetițe, venind vesele dinspre școală. Erău proaspetele absolvente ale clasei a 7-a, ieșite atunci de la examen. Vorbeau cu toate deodată, ca un stol de gureșe vrăbiuțe, lăudîndu-se cu răspunsuri care, cică, au umit comisia de examinare.

— Ferice de voi — se pomeni bătrînul vorbind în sine. — Ferice de timpul pe care îl trăiți, mai plozilor.

Date pentru o monografie

În seara aceea, stînd în fața tinerei Sonia Necșulescu, directoarea școlii de 7 ani, moș Nilă avea să și depene agale firul unor încețoșate aduceri aminte. Aflase că tinăra directoare umbla să reconstituie monografia comunei și s-a simțit dator s-o ajute.

— Sînt de atunci, ducă dragă, ani mulți, nu jucărie. Raiul ăsta de comună, comuna asta a noastră, pe care abia o mai recunosc de schimbată ce-i, era o îngrămădire de bordeie săpate în pămînt, ca locuințele cîrșitelor. Fiecare bordei plin cu suflete de oameni tare necăjiți, aduși de boierii locului de prin părțile Oltului. Cînd și cine a dat așezărilor astea numele de Plosca nu știu și nici bătrînii mei nu o știau. Legende sînt mai multe și nu știu căreia să-i dai crezare.

Eu însă despre altceva vreau să vorbesc. Despre viața grea și amărită a oamenilor, despre necazurile lor din care am gustat și eu pînă acum vreo cincisprezece ani. Despre zeciuiala dată la curte vreau să vorbesc, despre treimile de parte, despre dijma și dijma cu condiție. În 1907, după cum știi, țărani nemaiputînd răbda suferințele, s-au ridicat cu coase și topoare împotriva asupririi boierești. Furia răscoalei a trecut și prin comuna noastră. Au fost închiși mulți dintre bieții oameni și bătuți, ducă dragă, bătuți mai rău ca hoții de cai. Alde Stăvărache Ivașcu, săracu', după ce i-au dat drumul acasă, a căzut la pat de vătămătură și în cîteva zile s-a dus.

Amare timpuri. — Aici bătrînul rămase adîncit în gînduri. Cînd își reluă firul vorbei, ochii îi scînteiau în unduiala lacrimilor. — Parcă nu-mi vine a crede de ce vîd astăzi în comuna noastră. Și nu mă mai satur să tot privesc. La amiază fusei chemat la sfat să-mi spună: ce credeți? Că s-a mărit fondul la colectivă pentru pensia noastră, a bătrînilor. Auzi ducă? Pensia noastră.

Venind spre casă, dădui ochii cu o droaie de copii. Toți zdaveni de sîmțoși și veseli, nevoia mare. Bătăi săi bătă, ce frumoasă copilărie mai au. Și ce, parcă numai copiii trăiesc bine? Toată lumea. Și noi bătrînii. Acum grijiile oamenilor sînt cum să-și ridice case mai frumoase, și ce mobilă să bage în ele. Mîncare și băutură e cit lumea.

Case cum nu erau altădată

Plosca. O comună așezată pe firul riului Vedea, cam la jumătatea drumului între orașele Alexandria și Roșiorii de Vede. O comună în care absolut toți locuitorii au pășit increzători în marea familie a colectivităților. Despre schimbările survenite aici în anii regimului nostru? Multe de tot! Să facem deci o scurtă călătorie prin comună. Unde-ți arunci ochii numai case noi, care rid cu toată fața către trecători. Aceaste de aici, de lingă farmacie, e casa colectivității Ion Truică. Cea de peste drum este a lui Nicolae Sirbu. Lor, precum și lui Bartolomeu Ciolan și altor zeci și zeci de colectivități li s-au așardat mult ajutor de la colectivă să-și ridice casele.

Ceva mai incolo de clădirea sfatului, pe șoseaua principală, se află o școală nouă și căminul cultural. Ambele sînt clădite prin muncă voluntară. Școala abia are trei luni de la terminare. Cît vezi cu ochii, pe șoseaua principală, numai grămezi de pietriș. Ploscenii s-au angajat să ajute la asfaltarea șoselei, să pietruiască alte patru străzi, să alinieze gardurile etc. Cu excepția șoselei, lucrările s-a-proape pe terminate, fiindcă oamenii din partea locului cînd își pun ceva în gînd, apoi să fii sigur că pînă nu și-l îndeplinesc nu sînt liniștiți. Așa a fost și cu colectivizarea. Prima gospodărie colectivă („Secera și Ciocanul”) a luat ființă acum zece ani. În 1950. La început lucrurile au mai schiopătat. Dar oamenii nu s-au descurajat. Comuniștii Radu Scărlat, Dumitru Chichinete, Ilie Androne, Nicolae Petreacă și alții, la fel de destoinici și de dirji, au muncit cu multă însuflețire pentru a aduce gospodăria la înflorirea de acum. Astăzi peste 900 de familii alcătuiesc această gospodărie colectivă.

Scurt bilanț gospodăresc

Cît privește ritmul de dezvoltare să comparăm cifrele. În anul 1959 fondul de bază al gospodă-

MAXY

„Horă țărănească” (pictură)

riei a fost de 533.075 lei. În 1960 el a crescut la 1.470.271 lei.

Nu încapă îndoială. Aici e vorba de certitudine. De certitudinea oamenilor care muncesc pămîntul cu pricepere, folosind te-meinic și plini de curaj sfaturile științei agro-zootehnice cu care s-au familiarizat. La începutul anului, colectivității din Plosca au fixat cifrele venitului lor global.

„Am construit două saivane pentru 800 de oi, spune președintele gospodăriei, celor ce se interesează de înflorirea gospodăriei. — Am construit o maternitate pentru 24 de scroafe, am construit o grădiniță de zi pentru 250 de copii. Din venitul acestui an vom da 4 la sută pentru bătrîni. Adică peste 80.000 lei, afară de bucate”. Au de ce să se bucure moș Nilă, bătrînul Gheorghe Vizitiu, Maria Rusu, Dumitru Ciobărescu, Stan Pindaru și mulți, foarte mulți, care în condițiile vechilor orînduiei îndurau o crunfă mizerie. Astăzi? Astăzi e cu totul altceva. Oamenii au cu ce și de ce trăi.

Bătrînul comunist Dumitru Petreacă, sărac altădată de n-avea pe ce-și odihni privirea, așteaptă astăzi ca fiul său, Mihăiță, să-și ia diploma de medic, așteaptă ca fiica sa Maria să-i comunice de la București cu ce note a absolvit anul întii la medicină. Un alt fecior al său, Alexandru, este tractorist, iar cea de-a doua fiică este felceriță. Stan Anton are un băiat în anul IV la Institutul de Chimie, Ion Nedelea nu scapă nici un prilej să aducă vorba despre Răducu lui, ce-i inginer chi-

mist la Ploești. Ene Tudor are doi băieți învățători. Ion Truică are opt copii și toți opt au un rost bun în viață — majoritatea lucrează alături de el în gospodăria colectivă. Colectivității mulțumesc din adîncul inimii partidului pentru viața fericită pe care le-a dăruit-o, pentru minunatele perspective de viitor pe care le deschide în fața lor.

În freamătul revoluției culturale

Stăm de vorbă cu doctorul Gheorghe Nicolae, care conduce dispensarul medical al comunei. „Nu mai avem pelagroși (boala țaranului sărac) — spune el. Și au fost sute. Nu mai avem bolnavi de malarie, și a fost bolnavă de friguri o treime din populația comunei. Focarul malaric (bălțile din jurul comunei) a fost desființat, bolnavii au primit îngrijire și medicamente complet gratuit. Mortalitatea infantilă în care comuna deținea un trist record, a dispărut cu desăvîrșire. Absolut toate nașterile au loc la dispensar sub supravegherea medicului pediatru.

În casa oamenilor a pătruns lumina. Analfabetismul? O tristă aducere aminte. Din cinci locuitori patru sînt cititori pasionați. Colectivistul Ion Belu a citit în șase luni 44 de cărți. Multe din ele, cărți tehnice, agricole. Gheorghe Ulmeanu are notate anul acesta pe fișa sa de cititor aproape 30 de cărți. Marin Căpătină la fel. Vlad Niță la fel. Marieta Constantinescu la fel. Mulțumită cărților, mulțumită conferințelor ținute la căminul cultural sau citite la stația de amplificare, oamenii, țărani simpli, sînt capabili să întretină orice discuție despre cîte-n lună și în soare. În limbajul lor au intrat cuvinte noi, cu adîncă semnificație. Universul cunoștințelor lor s-a lărgit și se extinde neincetat. În sat sînt 36 cercuri de citit, iar brigada științifică a raionului Alexandria a venit deseori să lămurească sumedenie de întrebări. În sat se joacă teatru. Dumitru Petreacă, om de peste 50 de ani este sufletul brigăzii artistice de agitație. Toma Marin, solist la fluiet și cimpoi, a fost ascultat nu de mult la radio cîntînd melodii vesele, pline de viață.

Plosca. O comună cum astăzi sînt atitea și atitea pe întinsul patriei noastre. O comună în care bucuria și belșugul și-au dat mîna, poposind în fiecare casă.

N. CREANGA

DEZVOLTAREA INVĂȚĂMINTULUI

ÎN ANII 1960-1965

„În anii 1960—1965 se vor construi circa 15.000 săli de clasă, din care circa 4.000 săli de clasă în școlile de cultură generală în orașe și centre municipale și circa 11.000 săli de clasă în localitățile rurale”.

(Din proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R.)

PROIECTUL DE DIRECTIVE ÎN DEZBATEREA OAMENILOR MUNCII

Tinta noastră: sporirea producției la hectar

La dezbaterea proiectului de Directive au participat toți lucrătorii din S.M.T.-ul nostru. Nu mai e nevoie să spun cât de mare le-a fost interesul.

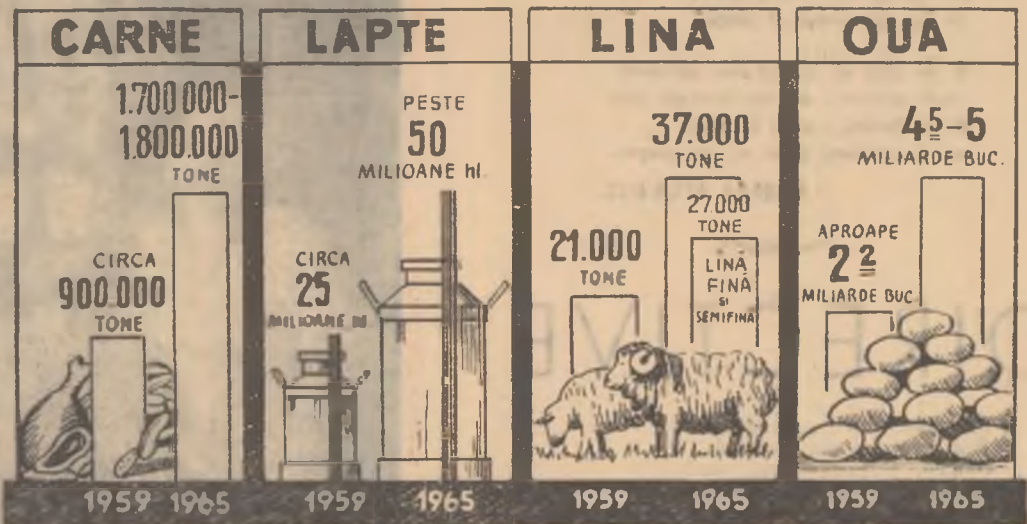
La ședința de dezbatere a proiectului de Directive n-a fost numai o participare numeroasă, dar și activă. De pildă, Andrei Arhip, mecanic agricol, s-a angajat ca prin buna îngrijire a mașinilor să realizeze pînă la Congres o economic de 2.500 lei. Inginerul Haralambie Hirnăveanu să dea grabnic în folosință gospodăriilor colective din raza S.M.T. cele 5 batoze transformate în tocători de porumb siloz. Angajamentul a și fost îndeplinit, iar acum ne gîndim la o nouă perfecționare: adăugarea la batozele-tocători de elevatoare pentru transportul rapid spre gura batozei al snopilor de porumb. Ion Ariton și cei din brigada lui s-au gîndit în ce fel pot contribui ei ca tractoriști la obținerea unui spor de recoltă. Printr-o mai bună îngrijire a culturilor și recoltarea în timp optim, gospodăria colectivă din satul Ișdileni, comuna Frumușița, deservită de brigada lui Ariton, poate obține 100 kg griu și 300 kg. por-

rumb boabe mai mult la hectar, lucru care a și fost consensat.

S-a mai hotărît ca pînă la Congres să introducem nica mecanizare în sectorul zootehnic la gospodăriile colective din Odaia Manolache, Șivița și Vinători. Iată, așadar, că s-au descoperit posibilități ca să facem mai mult. Și nu vom înceta să căutăm noi căi pentru obținerea unor producții din an în an mai mari. Ne ajută și înzestrarea crescîndă cu mijloace tehnice a S.M.T. Nimic din ce-i azi nu seamănă cu ce a fost cîndva. În 1958—1959 am primit încă 20 de tractoare. Pe atunci aveam o singură combină, iar azi 42. Ca urmare și durata campaniilor s-a scurtat.

Campania de primăvară de anul trecut s-a terminat cu 4 zile mai devreme, iar anul acesta, însămințarea porumbului cu 10 zile înainte de termen. Datorită acestui lucru, culturile răsar și cresc mai repede și sintem siguri că în acest an producția la hectar va fi mai mare ca în anul trecut.

ION BĂCANU
director al S.M.T. Tulucești,
regiunea Galați

Perspective largi pentru sporirea producției animale

În proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al partidului se arată că în anii 1960—1965 trebuie să se acorde o atenție deosebită dezvoltării zootehniei și în primul rînd creșterii și productivității bovinelor, care constituie ramura de bază a sectorului creșterii animalelor. Experiența înaintată a arătat că, prin buna organizare a muncii și prin folosirea metode-

de dr. **ION FIȘTEAG**
director adjunct științific
al Institutului de Cercetări
Zootehnice

lor înaintate de lucru, de la aceleași vaci se poate obține în decurs de 4—5 ani o producție de lapte de 2-3 ori mai mare. Astfel, după datele care le avem rezultă că într-o serie de colhozuri și sovhozuri din Uniunea Sovietică (Siceva, Pereclitica, Terezino, Dughlno, Trosteană etc.) în decurs de numai 5 ani producția de lapte a vacilor Simmental crescute de acestea a fost ridicată de la 1500-2300 litri lapte, pînă la 3600-5.500 litri pe cap de vacă.

La noi în țară, în experiențele făcute cu aceeași rasă, de către Institutul de Cercetări Zootehnice, în timp de 3 ani s-a obținut sporirea producției de lapte de la 2600 litri la 4200 litri pe cap de vacă furajată. La fel, G.A.C. Bod din regiunea Stalin, în decurs de 3 ani a obținut o sporire a producției de lapte, de la 1800 la peste 3000 litri pe cap de vacă. Exemple de acest fel sînt foarte numeroase și dovedesc cu prisosință că aceste rase de vaci au însemnate rezerve de producție și că datorită acestora, pușe în condiții bune de hrănire și întreținere, dau producții mult sporite și totodată la un preț de cost redus.

Noi însă nu ne putem mulțumi numai cu punerea în valoare a actualelor rezerve de producție ale vacilor noastre. Paralel cu această importantă acțiune, este nevoie să se urmărească îmbunătățirea rapidă și însemnată a însușirilor productive ale raselor noastre.

După cum se știe, în trecut în special în regiunile din Oltenia, Muntenia, Dobrogea și Moldova, se creșteau rase primitive, foarte slabe în privința producției de lapte și de carne. Astfel, în aceste regiuni, datorită măsurilor luate în anii puterii populare, ca urmare a încrucișărilor făcute cu rasele perfecționate (brună, roșie, Simmental) se găsește un material mult îmbunătățit față de trecut și totodată pe cale de continuă și rapidă îmbunătățire. Astfel, ca să luăm un exemplu, la stațiunea zootehnică Palas-Constanța, pornind în 1950 de la un nucleu de vaci sure de stepă, care dădeau în medie cca 1000-1200 litri lapte, în urma încrucișării cu tauri de valoare, din rasa roșie de lapte, s-au obținut produși care au

realizat față de mamele lor de 2—2½ ori mai mult lapte. La rîndul lor, aceste vaci, împerechiate tot cu tauri roșii au dat produși de la care se obțin astăzi între 3000-8000 litri lapte pe an. Iată, deci, cum numai după 2-3 generații de încrucișare, se poate obține o sporire de 2-3 ori a producției de lapte. Paralel cu aceasta, se obțin rezultate tot alit de bune și în sporirea producției de carne, întrucît produșii rezultați din încrucișări cresc mai repede, folosesc mai bine hrana și au o greutate corporală cu 150-200 kg mai mare decît aceea a raselor locale. Totodată, carnea este mai gustoasă și mai hrănitoare.

Reușita acestei acțiuni depinde într-o foarte mare măsură de hrănirea și îngrijirea ce se dă animalelor rezultate din încrucișare. De aceea, paralel cu practicarea încrucișării este neapărat necesar să se îmbunătățească hrănirea și întreținerea animalelor. Altfel, nu se vor putea obține rezultate bune.

O altă condiție pentru obținerea cît mai rapidă a unor rezultate deosebite, este folosirea pentru prăsilă numai a taurilor de valoare excepțională. Aceștia, provenind din vaci foarte bune de lapte (care dau 5000-9000 litri lapte) transmit fiicelor lor însușirea de a da lapte mult. Astfel dacă un taur care provine dintr-o vacă de 6000-7000 litri lapte, gonește vaci ce dau 2500-3000 litri lapte, se obțin produși care, în condiții bune de hrănire și întreținere, realizează 4000 și peste 4000 litri lapte. Or, dacă taurul provine dintr-o vacă ce dădea numai 2500-3000 litri lapte, produșii rezultați nu vor da producții de lapte mai mari decît mamele lor.

De aci importanța indicației pentru a se trece hotărît la folosirea într-o măsură tot mai mare a însămințărilor artificiale la vaci. Aceasta pentru motivul că folosind pentru prăsilă numai taurii de valoare excepțională, se creează posibilitatea îmbunătățirii rapide a însușirilor productive ale raselor noastre de vaci, care, bine furajate și întreținute, vor putea da cu siguranță producții de 2-3 ori mai mari decît în prezent, ceea ce va duce la îndeplinirea cu cîste și înainte de termen a importantelor sarcini privitoare la sporirea producției de lapte și de carne.

Văd aeeva viitorul

În urmă cu 34 de ani, am pășit pentru prima dată la catedră. Aveam și eu, ca orice tînăr învățătoare, dorința puternică de a munci, dar entuziasmul meu s-a izbit de nepăsarea cu care ne tratau cîrmuitorii de atunci. Sint învățătoare în comuna Zorleni de mulți ani, așa că am putut vedea cu ochii mei transformările din viața satului. Pe vremuri eram numai patru învățătoare și nu știam cum să ne împărțim timpul mai bine pentru a face față orelor de curs. Cu toate eforturile noastre, frecvența elevilor abia ajungea la 30 la sută din cei înscriși. Țăranul își ținea copilul pe lingă casă. Pămînt avea puțin, dar muncă era

multă și grea, așa că brațele, chiar și cele firave de copil, erau prețioase.

Astăzi, prin grija partidului, s-au creat toate condițiile pentru ca să ne îndeplinim adevărata noastră menire. 16 cadre didactice se ocupă de educația elevilor din cele șapte clase. Frecvența este de sută la sută. Gospodăria agricolă colectivă le-a făcut oamenilor o altă viață nu numai prin îndestularea caselor, ci și prin ridicarea nivelului lor cultural. Este o mîndrie pentru fiece sătean să aibă acum feciori și fete la școală.

Condițiile de învățatură sint dintre cele mai bune. Avem laborator, material di-

dactic necesar, un lot experimental care prilejuiește legarea teoriei de practică și pe care elevii deprind munca de agricultori.

Citind proiectul de Directive ale Congresului, am reușit să văd aeeva viitorul. Se vor construi noi școli în satele noastre. Aici, la Zorleni, avem în construcție, prin contribuție voluntară, un local cu șase săli de clasă. Învățămîntul va căpăta o dezvoltare de care poate să fie mîndru fiecare cadru didactic.

SOFIA POPA
învățătoare în comuna
Zorleni, regiunea Iași

Propuneri și sugestii

Precipitațiile în comuna noastră sint slabe și neregulate. Asta ne obligă să facem toate lucrările pentru reținerea umezelii. Anul acesta s-a grăpat toată suprafața arată din toamnă, iar pe alocuri s-a grăpat de două ori.

Lotul demonstrativ ne va da în acest an măsura a ceea ce putem și trebuie să facem încă. De pe 10 ha. de floarea-soarelui se prevede o producție de 3.000 kg. la hectar, iar de pe 20 ha. porumb 5.000 kg. la hectar.

S-au cîrpat în acest scop 30 tone gunoi de grajd la hectar, s-a însămințat la timp sămință de calitate. Se vor face patru prașile, polenizare artificială etc. De pe cele 80 de hectare porumb siloz (cu 50 ha. mai mult ca anul trecut) e așteptată o producție de 30 tone la hectar.

Pentru deplina reușită a ce ne am pus în gînd și ținînd pe de altă parte seama de experiența anilor trecuți, am avea de făcut unele propuneri.

— Secțiile agricole regională și raională să ne repartizeze cu mai multă operativitate materiale pentru combaterea dăunătorilor (deoptrivă insecticide și aparatură). Dacă anul trecut, de pildă, am fi avut la dispoziție cantitatea necesară de hexocloran pentru combaterea zabrusului, am fi cîștigat 10 vagoane de griu.

— Dublul hibrid Warwick 401 n-a dat rezultat în comuna noastră. El a produs cu 300 kg. la ha. mai puțin decît soiul local și cu 500 kg. mai puțin ca hibridul Pionier 373. Propunem celor care dirijează aceste soiuri să o facă cu ceva mai multă atenție.

Ing. agr. **ION ȘERB**
G.A.C. „Pionierul”, com. L. Catargi,
regiunea Galați.

În 1965 o să avem un mare parc de mașini agricole. Vor fi necesari oameni bine pregătiți care să le minuiască, dar nu oricum, ci cu multă pricepere. Cursurile de scurtă durată nu dau o calificare pe măsura necesităților sporite ale agriculturii socialiste.

Propun să se înființeze mai multe școli agricole speciale pentru mecanizatori. În fiecare raion există cîteva S.M.T.-uri, dar sint raioane, ca și raionul Plocești, care nu au școli de mecanizatori.

Pregătirea unor cadre calificate va face ca viața mașinilor agricole să fie mai lungă, iar lucrările care se vor executa să fie de calitate mai bună.

MARIN RAGEAC
colectivist din comuna Tirgoșorul
Vechi, regiunea Plocești

Partidul

Partidul e soarele ochilor mei,
lumina ce inimi înalță —
patriei dindu-i noul temei
de vis, frumuseți și viață.

Și nu știu alt cuvânt mai minunat
rostit puternic azi cu ntreagă țară
decît Partid, cuvînt înaripat
ce îl asemeni doar cu primăvara.

MIHAI GAVRIL

DIRECTIVE

Directive, fluvii mari și clare
Din izvorul vieții izvorînd,
Oameni și pămînt fertilizînd,
Drum de-nfăptuiri nemuritoare!

Vă-mplănim bogate ceas cu ceas
Cu privirea țintă-n viitor —
Zi de zi, la fiecare pas,
Ni-i partidul far îndrumător.

★

Cetății de foc — furnale uriașe
S-or ridica pe lingă cele vechi.
Furnale noi și mari, perechi, perechi
Urcate-n slăvi de brațele vinjoase.

Va curge fonta, fluviu arzător,
Și-oțel mai mult în proaspetele artere
Ca sînge viu al comunistei ere
Purtîndu-ne ne-nvinși spre viitor!

★

Relon — uzină unde se va naște
Un fir frumos, mai trainic ca mătasa...
Mai moale decît lina-l vom cunoaște
Cînd ne-o-mbrăca zîmbînd întregă casa.

Și astfel vom întinde încă-o strună
La harpa muncii laudată-n veci
Și-o să pășim cu viața tot mai bună
Alătura, în veacul douăzeci!

★

Patria o vrem tot mai bogată
Și așa vi li: va curge riu
Aur de porumb, de orz, de griu
Spre viața noastră minunată.

Vor veni pe marile ogoare
Ca-ntr-un viu și tot mai darnic crug
Mii de noi combine și tractoare
Aducînd poporului belșug.

★

Nenumărate blocuri, pîn' la cer
Vor înunda frumoase cercul zării.
Cele din urmă vechi cocioabe pier
Și ne-nnoiește-ntr-una harta țării.

Hidrocentrale — mări de kilowați
Vom ridica din apele albastre
Și-or lumina imens peste Carpați
Nestîlînd stele ale vremii noastre.

Elan mareț — în oameni și în lire
Aceste Directive larg deschid...
Poporul avîntat spre fericire
Lăndru-n-al nostru înțelept partid!

RUSALIN MUREȘANU

Cîntec partidului

Frunză verde măr ereșesc
Partidul Muncitoresc
Să trăiască,
Să-nflorească,
Că în țară a făcut
Uite-așa cum ne-a plăcut
Viață nouă și frumoasă
Și piine albă pe masă,
Că destul flămînzi am' fost
Zile-ntregi cu ani de post
Și-am dus viață ca de ciine
Fără casă, fără piine.
El, partidul a făcut
Uite-așa ce ne-a plăcut:
Și uzine și tractoare
Și Republica o floare,
Floare scumpă-ntr-o popoare.

Auzit în Băfătar-Munedoara
de ION MARINESCU

GABRIELA MANOLE

„Agrominim” (sculptură)

Altădată clădirea aceasta în stil de vilă se numea conac. Era reședința trîndăviei unui oarecare boier Chirotiu. Acum adăpostește statul major gospodăresc al unui complex agricol socialist întins pe 2.425 hectare. Este, în termeni exacti, sediul G.A.S. Borănești, raionul Urziceni.

Odăile și-au lepădat de mult atribuțiile de salon, iatac sau budoar, oferînd un cadru nou, sobru, de birou și laborator: mese simple de lucru, iar pe pereți planșe și diagrame. O mașină de scris tăcîne grăbit, imprimînd coloane de cifre pe un tabel cit ceapoful; alături zbirniile telefonului cu manivelă și un glas imperativ cere legătura cu Bucureștiul. Cu tot zgomoitul, de afară pătrunde totuși ciripitul vrăbiilor — ferestrele fiind mereu deschise ca pentru o neîncetată aerisire de miasma trecutului.

★

Deși nu-i vîrf de lucrări, nu se văd nicăieri oameni tîndălînd. La sectoare și brigăzi toată lumea lucrează. Echi-lăbrat, ritmic, cu o disciplină firească ce amintește atmosfera marilor uzine.

E o zi obișnuită, fierbinte. Pe cîmpia reavănă, grîul în creștere lentă, vîlurește foșnînd mătăsos. Iar de pe terlaele zugrăvite în galben aprins, adie amețitor mireasma dulceagă a rapiței înflorite. Undeva, spre sud, poala zării se-ntunecă. Briul de negură se lățește. Fulgeră. O să plouă?

— Nu cred — spune organizatorul de partid al gospodăriei, tovarășul George Moisescu. — De obicei ploaia vine la noi de aici — delimitează pe curba văzduhului, cu palma, alt sector al sudului, de un albastru pur. Apoi se întoarce din nou cu fața spre norii ce vin de-a rostogolul, spintecați de fulgere și, în felul caracteristic unui om al cîmpului, tîrăgînat, cu îngîndurare, își amănunțește pronosticul: — O să-i destrame vîntul... Numai de n-ar bate prea tare, să culce grîul. Ar fi păcat, recolta se anunță foarte bună...

...Intr-adevăr, n-a plouat. Bătuți de vînt, norii au lăsat o stropitură subțire, ca lacrima, și s-au dus aiurea tunînd și fulgerînd. Dovadă că tovarășul Moisescu s-a familiarizat bine cu natura locului. O precizare biografică: e fiu al clasei muncitoare. Născut, crescut la București. Profesia de bază: lăcătuș. Apoi activist al partidului. La Borănești e de numai cîteva luni.

E mijlociu de statură, bine legat. Chipul simpatic, prietenos, privirea atentă, extrem de nuanțată vîdînd o inepuizabilă căldură omenească — toate acestea îți dau din prima clipă impresia că l-ai mai cunoscut undeva.

Ascultîndu-l te duce gîndul la Davidov.

★

Fără să consulte vreo notiță, tovarășul Moisescu enumeră din mers, cifrele rigurose exacte ale producției. Globală și marfă, pe suprafețe, sectoare și culturi, planificată și realizată, în evoluție, în perspectivă. Reiese din ele, că pe fundalul luminos al proiectului de Directive, G.A.S. Borănești va înscrie în acest an:

— reducerea costului tonei de griu cu 124 lei față de prețul planificat;
— al tonei de porumb boabe cu 139 lei;

petrecut cazul: cineva a tras o de pe acoperiș și a plouat înău Vițelușa, gingașă, a tras răceală.

— ...Vai doamne, ce rău îi era, s cuța. Se zbirlise părul pe ea, st galeșă. Și veterinarul, tocmai atunci era aici. O pierdeam dacă nu bărbatu-meu să facă injecție.

— Apăi, deh, nu știam, că nu doctor — se apără Andrei Rătinge Da' am învățat. E musai să-nvățăr

★

— ...Mergeau prost lucrurile în torul zootehnic — povestește după ceea organizatorul de partid. — Fducțiile erau mici, costisitoare. Cau: În primul rînd nepriceperea. Mulți ctre îngrijitori — subliniază contraria habar n-aveau măcar ce e aceea tate nutritivă. Ei, fraților, așa nu poate. La gospodăria de stat mur trebuie să meargă mină în mină cu știța — altfel ce fel de model de agricultură socialistă am oferi noi? ...Și ne-apsus temeinic pe școala. A trebuit: luăm de la a, cu modul de îngrijire furajare a animalelor. Totodată stabilim un program riguros la fiecă fermă: de la ora cinci, la cinci și sfert, predarea și primirea serviciului de la cinci și un sfert la șase, primirea furajelor; de la șase la șapte, ministrarea furajelor; apoi curățire adăposturilor, pășunatul și plimbare animalelor și așa mai departe, pîn seara. Dacă-l întrebi acum pe fiecare îngrijitor, îți spune programul pe d rost. Și nu numai că l-au învățat, da îl respectă cu strictețe. Asta-i lucrul cel mai important. Dacă s-au îndreptat lucrurile? Firește.

În anul acesta să dăm 16 tone de carne peste plan — așa ne-am angajat în cîntecul Congresului.

★

— ...Brigadierul de la ferma de porci e un băiat admirabil — îl laudă tovarășul Moisescu, înainte de a da ochii cu el. — Îl cheamă Ionescu Dumitru. El a pus sectorul la punct. E la noi de cîteva luni. La început, cînd a văzut ce harababură era acolo, se cam co-dea: să rămînă sau să plece? — E prea greu tovarășe, mă depășește. — A, — zic — te-ai speriat de greutăți și vrei să dai bir cu fugiții! Păcat. Pe mine m-ar pasiona să rămîn tocmai pentru că e greu. În asta stă frumusețea muncii: să învingi greutățile... N-a plecat omul. — Rămîn — zice — dar să mă ajutați și dumneavoastră.

— Se-nțelege. ...Și acum și-e drag să întri în fermă. Totul e curat, ordonat. Producția crește, prețul de cost scade...

— Să trăiești, tovarășe Moisescu. Organizatorul de partid trecare. Zîmbește.

— Vorbeam de lup și lupul a ușă. Noroc, flăcăule. Ce mai e nou?

— Toate-s bune și la locul lor. „Flăcăul” are fire de argint în păr. E înalt, lat în umeri, poartă salopetă și cizme de cauciuc. Din felul cum îi stringe mina organizatorului de partid se vede cit de colo că pe acești doi oameni îi leagă o afecțiune sinceră.

— Ei, cînd pleci? — îl tachinează tovarășul Moisescu.
— Curînd — dar nu din gospodărie — ride brigadierul. — Intru în concediu pentru examene.

E student în anul III la cursurile fără frecvență ale Institutului Agronomic. Paralel cu învățătura, în atmosfera plină de emoții din preajma examenelor, („Munca te absoarbe, trebuie să înveți printre picături...”) studentul în anul III pregătește o comunicare științifică pe tema monteii artificiale la porcine...

Da, la gospodăria de stat munca merge mină în mină cu știința.

AL. N. TRESTIENI

Prășitul roșiilor în grădina legumicolă a gospodăriei colective din comuna Valea Crișului, Regiunea Autonomă Maghiară.

La uzinele ce poartă numele eroului VASILE ROAITĂ

varășul Eugen Zacula a avut ea să însoțească produsele u- la Tîrgul Internațional de la Ig. Asta s-a întimplat în pri- ră, pe vremea semănăturii, cînd „versalele” produse de aceeași „Vasile Roaită” din Capitală știau sămința în largul cîmpu- făcîndu-le să rodească deose-

l, în inima uzinei, în larma telor, strungurilor și altor ma- tovarășul Zacula ne vorbește e rolul produselor uzinei în lu- e de irigații, desecări, așa du- m se arată în proiectul de Di- e.

nivelul tehnicii mondiale

La Tîrgul Internațional de la ig — ne spune tovarășul Za- vizitatorii și mai ales spe- li în materie au apreciat ni- tehnic al fabricației de r din țara noastră. „Este sur- tor că o țară despre care nici am că fabrică pompe — spu- n mare industriaș din Germa- useană — să poată prezenta e la un nivel atât de ridicat”. lingă pompele de uz general, e și la alimentarea cu apă a dărilor de stat și colective, la l de irigații pe suprafețe mai a fost prezentată la expoziție om nare zămisliță, în anul tot aici la uzinele „Vasile i”, cu care se pot ridica 100 ne de apă pe oră la o înălți- e 20 metri, destinate irigațiilor renuri mai întinse. Alte tipuri ompe numite „axiale”, care ridica de la 150 pînă la goane de apă pe oră la 10 înălțime, au și fost date în ex- ure. S-au echipat stații de pom- pentru îmbunătățiri funciare în a bănățeană la Cenei, Bobda- lia, la Surlari, regiunea Bucu- altele urmează să fie monta- regiunea Constanța și în alte

Sectorul 3 agricol

și se fac „universalele”, tipul 1959”. SU înseamnă semănă- ur sală, iar 1959 repre- anul nașterii. Este cum s-ar în fel de prislea al produselor l. m cunoscut aici pe comunis- lupitu Alexandru, de fel din rești, raionul Lehliu. E șeful ei care confecționează cutia de fe. „O perfectă calibrare a selor, nituire la fel de bună, ca în cutie să nu intre strop e” iată deviza sub care lucrea- hipa. Angajamentul? Să inde- scă planul lunar pînă în ziua i, ziua Congresului, și să reali- economiile propuse și suppl- te la dublu. Incepem tovarășe Ciupitu? — întrebă. Eu zic să pornim de la drape- e frunțas pe uzină, cu care se este sectorul nostru și pe care știgat brigada de tineret. Așa vine. Dealtmînteri o să-i cu- eți. Pînă una alta, notați ca ultăm. Ne-am angajat în cins- ongresului să realizăm în sec- nostru economii la prețul de în valoare de 426.000 lei. zilele trecute am și realizat 221.000. Pe uzină economiile ilică la 2.500.000, iar benefi- a 2.000.000. E vorba aici de ință. Priviți tabloul ăsta. Aici recuți inovatorii sectorului. 14 la număr și toți comuniști. m doar la jumătatea anului și rea economiilor ce se vor rea- prin aceste inovații se ridică 0.000 lei.

Brigada de tineret

între inovatori se numără și Bratu, șeful brigăzii. Și poate împlător conduce o brigadă

care face cinste uzinei. Undeva, în inima Bărăganului, pe malul Borcei, se află o puternică gospodărie co- lectivă numită „Prietenia Romîno- Coreeană”. Comuna Făcăeni a ajuns renumită pentru hărnicia membrilor colectivelor, printre care se numără și părinții și doi din cei șapte frați ai lui Ion Bratu. Există deci un fel de legătură firească între împlăirile de pe malul Borcei și sectorul a- gricol al uzinelor „Vasile Roaită”.

Cu o lună și jumătate în urmă, brigada de tineret avea de confec- ționat trei dispozitive pentru execu- țarea tuturor operațiunilor la su- portul capac. La fiecare dispozitiv lucra cite un om. Cu alte cuvinte, trei oameni pentru executarea ope- rațiunilor de mal sus. Așa cereau indicațiile serviciului tehnic. Numai că Ion Bratu nu se putea împăca cu aceasta și într-o zi l-a chemat pe Ion Titirișcă, unul din cei mai buni oameni din brigadă.

— Mă bate gîndul, măi Ioane, să găsim ceva, așa ca să nu mai folo- sim trei oameni, ci numai unul. O facem?

Titirișcă chibzui puțin, apoi cu aerul cel mai firesc răspunse:

— O facem Bratule. Cum să n-o facem.

Apoi ca și cînd pentru ei socotea- la ar fi fost rezolvată, s-au despăr- țit.

Din clipa aceea însă sămința a- runcată a început să încolțească. „Unul în loc de trei și mai bine ca pînă acum”. Asta înseamnă un dis- pozitiv în loc de trei, care să exe- cute toate operațiile la suportul cu pricina. Au trecut zile și nopți. Ideia se contura tot mai limpede. Au în- cercat și au izbutit. Au supus dis- pozitivul la probă, apoi l-au propus

conducerii sectorului. Astăzi, lucrînd cu dispozitivul născocit de el, un singur om execută toate operațiile. Cu toate acestea Ion Bratu nu se laudă. Ba trece sub tăcere, fără fal- să modestie, faptul că numai cu două luni în urmă tinerii din brigada lui au primit drapelul de frunțas pe u- zină. Ține însă să arate că 12 mem- bri ai brigăzii dețin insigna de „Prieten al cărții”. Și mulți alții își completează studiile.

Și în timp ce Ion Bratu pove- tește despre brigada lui, alături ino- vatorul Ion C. Dumitru arăta cu mîndrie că fiul său, Nicușor, l-a a- dus de la școală media generală 9,66, că este al treilea pe clasă și că negreșit vrea să și țină fîgă- dulala și să-l cumpere bicicletă.

— Auzi cum m-a luat puștîl?

— Tăticule, mneata, nu-i așa că totdeauna îți îndeplinești angaja- mentele?

— Ce părere ai?

— Păi să nu te dezminți tocmai acum. Iei premiul pe inovație și gata. Imi cumperi bicicletă.

Ascultam și priveam, la Ion Du- mitru cît era de fericit. Mi-am a- dus aminte de o vreme cînd oricît ar fi învățat de bine, copiii de mun- citori nu puteau primi niciodată acest simbol al meritului; coronițe- le de flori erau așezate numai pe capetele odraslelor celor avuți. Copiul de muncitor, harnic și priceput, privea cu ochii umezi și se alegea doar cu o strîngere la pleptul osos al tatălui care-i spunea:

— Las' tăticule c-o să fie bine o dată și pentru noi.

— Și binele a venit.

CL. MUNTEANU

G.A.C. „Infrățirea”

Inceputurile gospodăriei colective „Infrățirea” din Topraisar, seamănă cu începuturile mușor surate de ale ei. În primăvara lui 1950, la înfiin- țare, „Infrățirea” nu avea decît șase pluguri cu o brazdă. Pe inventare, ru- bricile pentru animale erau barate cu cite o linie. Asta însemna: nimic.

Cu atîta îndrăjire se puseseră pe treabă colectivității, că ar fi mulat și un munte din loc. Pivoți siguri, tari ca otelul, aveau în comuniști, în Ionuș Caiati, Filip Tomu, Sofia Munteanu, femeie zdravănă, energetică și inteli- gentă, mai înainte „cizmetchiar”, cum spun tătarii, adică slujnică la bogă- țani. O vară și o toamnă au fost de ajuns ca „Infrățirea” să-și dovedea- scă puterea. Și dovada asta a venit într-un fel ce-a întrecut speranțele chiar și ale celor mai entuziaști mem- bri colectivității.

Unul dintre ei, Urfat Gani, fost „îrgat”, slugă la chiburi, a primit atunci, în toamna lui 1950, la împăr- țirea veniturilor, un vagon de cereale. De bucurie, Urfat rîdea și plîngea, se săruta cu cei cinci frați ai lui, Memet, Reșed, Soin, Regep și Ferat — care primiseră, tot așa, cite un gorgan de grîne — și se învîrteau ameții prin ograda lor întinsă și golașă, dăruită de trecută sărăcie numai cu o cocio- bă scundă, fără pod și nici un fel de acareturi.

Grînele, în lipsă de pături, și le-au înmagazinat, ca acum o mie de ani, într-o groapă largă, numită „uru”, arsă cu paie și căptușită cu pleavă. A fost cea de pe urmă „uru” săpată la Topraisar, în Dobrogea.

După aceea, la „Infrățirea”, cererile de înscriere au început să curgă. S-a înscris Gheorghe Măcelaru, cel care înhăma la căruță o mirzoagă și un asin. S-a înscris și Ștefan Bălăjeș; cu un caț bătrîn și orb. Au început să vină și mijlocașii.

De pe pămînturile cultivate cu po- rumb, în 1955, colectivității din Toprai- sar au recoltat cite 7 tone de știule- ței la hectar. Tot pe atunci, a intrat în funcțiune și cărămîdăria colectivei,

Lingă proaspetele porumbare duble, de o capacitate încă neobșnuită pen- tru comuna lui Urfat Gani și a celor- lați foști „îrgați” și „cizmetchiare”, au răsărit ca din pămînt sumedenie de acareturi: trei grajduri, trei sai- vane, o îngrășătorie de porci și o puierniță.

Zootehnia, îndeletnicire bănoasă, a prins rădăcini și la Topraisar. Co- lectivității au îndrăgît-o tot mai mult. Cum răspund ei chemării de a pune umărul la dezvoltarea zootehniei? Ne-o arată depășirea, încă la 1 iunie, a tuturor cifrelor de plan pe 1960. Iată-le: plan taurine — 471 capete, rea- lizat 498; plan ovine — 2137 capete, realizat 2611; plan porcine — 565 ca- pete, realizat 578.

Aceste depășiri se datoresc atenției deosebite pe care colectivității o acor- dă creșterii numărului și productivi- tății animalelor, mai ales a vacilor de lapte.

La începutul anului, s-a hotărît ca îngrijirea animalelor să fie preluată de tineri dintre cei mai destoinici. Brigadier la ferma de porci a fost nu- mit tînarul comunist Ion Sava. La ferma de vaci, priceputa mulgătoare Eliza Gheorghe, de asemenea, comu- nistă.

La cîmp s-a semănat pentru prima oară, fasole urcătoare, în cultură inter- calată, pe toate cele 164 hectare cu porumb siloz. Tot pentru prima dată, s-a semănat și soia, plantă ce consti- tuie un nutreț excelent.

Ferma de vaci a gospodăriei „Infră- țirea”, care, în ce privește animalele, pornise de la nimic, a primit de cu- rînd titlul de „Fermă republicană”. Este un lucru care face cinste și, tot- odată, obligă, cere colectivității un pluș de osirdie, iar „Infrățirea” are toate condițiile ca partea ei la cele 5.800.000 bovine prevăzute pentru 1965 de Direcțiunile Congresului al III-lea al P.M.R. să fie cît mai mare.

N. CULCEA

DAN HAITMAN „Colectiviști plecînd la lucru” (pictură)

Cîmpule, veșmînt de aur

Cîmpule, veșmînt de aur și de bogăție laur
Cum nămbu tu, cum la altul
Cînd de tril se umple 'naltul!
Griul un ocean îmi pare
Aur vîlurînd în zure.
Pe un drum stropit de rouă
Trece obștea noastră nouă.
Caii, brațe tari îi mină
Spre a aurului vînă
Unde zumzăie tractorare,
Pe pămîntu-ncins de soare
Cu-ai lor vîuie cerul umple
Plu-la a norilor fluple.
La un semn, oamenii, iată
Împinzesc cîmpia lată
Și seceratoarea laie
Pologînd rumene paie.
Fete greble-ntînd, voinice,
Prin văioage dușă spice;
Nici un bob să nu se piardă
Și le-adună-n clăi grămadă
Pluguri miriștii iule scurmă
Reavîn lut rămîne-n urmă.
Zeci de care duc la vale
Legîndu-se agale
Snopii așezați în slivă
Spre arman la colectivă
Și e jgheab drumul pe care
Aur curge în hambare,
De la tine, cîmp de aur
Și de bogăție laur.

ȘT. SUDITU

LAZAR DORJO

„Griul nou” (sculptură)

INTR-UN SAT DIN BĂRĂGAN

În ziua în care a fost publicat proiectul Directivei celui de-al treilea Congres al partidului nostru, poștașul a scurta distanța Slobozia - Căzănești cu aproape un ceas, grăbindu-se să aducă oamenilor mai devreme cuvântul luminos al partidului. În pauza de amiază, acolo, în mijlocul cimpului, pe brigăzi și echipe, colectivității din Căzănești au citit cuvântul partidului, imbold spre noi și mărețe înlăptuire în muncă. În zilele care au urmat, la adunările organizate la căminul cultural și la sediul colectivei, s-au studiat și s-au dezbătut pe larg prevederile cuprinse în proiectul de Directive. Cu entuziasm, cu mândrie și dragoste au vorbit oamenii despre minunatele perspective ce se deschid pentru dezvoltarea construcției socialiste în țara noastră, manifestându-și profundul lor atașament față de partid.

— Am 60 de ani — a spus moș Stoica Serban, prisăcarul — și tare sint mîndru c-am ajuns să trăiesc zilele de azi. Nu găsesc cuvinte destul de a-lăsa prin care să-i mulțumesc partidului. Și de aceea, îi spun o urare de a noastră, din bătrîni, care se spune cui îți este mai la inimă: „Să ne trăiești cît țarina cu soarele și cordul cu izvoarele...”

Cei care au luat cuvîntul s-au oprit mai mult asupra a ceea ce părți din proiectul de Directive care vorbește despre continua sporire a producției agricole, despre înflorirea satelor.

— Fiecare document de partid — a arătat președintele colectivei, Ene Oprea, — ne face să vedem mai limpede, mai departe. Iată un exemplu grăitor. Documentele plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 subliniau faptul că trebuie să avem mai mult ulei, mai mult zahăr, mai multă lînă fină. Pînă atunci, unii dintre noi susțineau că pe-aici pămîntul nu prea e prielnic pentru cultura sfeclă și a florii soarelui. Dar oare pămîntul era de vină? El îți dă, da-n sin nu-ți

bagă. Amintiți-vă ce suprafețe mici de sfeclă și floarea soarelui însămînțam mai înainte. Pe deasupra, nici nu le lucram după ultimul cuvînt al agrotehnicii înaintate. Dar iată că într-un timp scurt am izbutit să îndoin și chiar să întrem suprafețele cultivate cu floarea soarelui și sfecla de zahăr. Producția o cunoaștem cu toții și veniturile mari pe care le-am oținut, de asemenea. Astăzi, proiectul de Directive ale Congresului ne pun, printre altele, problema sporirii producției la hectar. Putem noi să facem și mai mult decît pînă acum? Putem noi să-i smulgem pămîntului roade și mai mari?

Studiind posibilitățile locale, cîntărind priceperea și puterea lor de muncă, răspunsul a venit pe loc: „Da, putem!” Cum? Și oamenii, în cuvîntul lor, au venit cu propuneri concrete. Să se aplice în practică cele mai înaintate reguli agrotehnice. Să se mobilizeze toate forțele pentru a se executa la timp și de bună calitate, lucrările la întreținerea culturilor. La porumb să se aplice trei și chiar patru prașile. În felul acesta, de pe cele 60 de hectare porumb irigat se pot obține pe puțin 240.000 kg. boabe, făcînd ca producția medie pe întreaga gospodărie să fie de 3.000 kg. porumb la hectar. De asemenea, muncind cu mai multă grijă și simț de răspundere, făcînd o irigație rațională, s-ar putea scoate 4.500 kg. orez la hectar, adică cu peste 1.000 kg. mai mult decît prevedea planul. Sporind producția la hectar, ei vor spori și cantitățile de cereale contractate cu statul, oare de pe acum atîng 100 de vagoane, ceea ce înseamnă că veniturile gospodăriei vor crește în mod simțitor.

La căminul cultural l-am găsit pe tovarășul Ene Marin, secretarul de partid, împreună cu colectivista Tone Mihai și directorul căminului cultural, Constantin Zărnescu, împodobind cu grijă și a-

Colectivistul Andras Balint din satul Calnic, comuna Valea Crișului, Regiunea Autonomă Maghiară, este un talentat sculptor amator.

tenție „Colțul Congresului”. Aici sint expuse portretele conducătorilor partidului nostru, fotomontaje înfățișînd realizările obținute de oamenii muncii din țară și de către colectivității din Căzănești în perioada care a trecut de la cel de-al doilea Congres pînă în prezent, broșuri cu proiectul de Directive și cărți care vorbesc despre lupta comunistilor pentru viața nouă pe care o trăim. Panouri, lozinci și grafice ilustrează în chip grăitor prevederile din proiectul de Directive.

La cinematograful sătesc a rulat de curînd un film inspirat din lupta clasei muncitoare, iar biblioteca a și organizat două recenzii de cărți cu aceeași temă și o seară de poezie intitulată: „Poezii cîntă partidul”. Brigada artistică de agitație s-a pregătit pentru noul program în care cîntă marile prefaceri petrecute în viața satului și a oamenilor.

— Și-acum, să vi-l prezint pe horticultorul nostru — ne spune, zîmbind, tovarășul Ene Marin. — Nu că-l laud, dar datorită bunei sale gospodării am plantat în comună sute de pomi și am făcut cîteva pîrculețe de toată frumusețea la colectivă, în fața căminului, peste drum de sfat...

— Eu nu-s de meserie horticultor — spuse noul venit. — Oamenii imi spun așa pentru că imi plac foarte mult

pomi și florile. De fapt, problema spațiilor verzi intră tot în atribuțiile mele de gospodar al comunei.

Așa l-am cunoscut pe președintele sfatului popular, tovarășul Marin Stanciu. Mergînd împreună prin sat, ne-a arătat noile construcții înălțate în ultima vreme, căminul cultural, dispensarele umane și veterinare, magazinul universal, casa de nașteri și sutele de case noi ale colectivităților. Iată-ne ajunși în dreptul unei clădiri care-și înalță semeț zidurile din cărămidă trainică.

— E viitoarea școală cu săli mari de clasă, cu laborator, bibliotecă și casă de pionieri — ne spuse tovarășul Stanciu. — Prin munca voluntară a tinerilor și prin reducerea cheltuielilor de transport la cărămidă și materiale, am economisit aproape o sută de mii lei. Acum lucrările merg strună. În curînd școala va fi gata. Comuna noastră se modernizează pe zi ce trece. Străzile acestea lărgite și pietruite fac parte din planul de sistematizare pe care am și început să-l înfăptuim. Pomi de care vorbeam la început vor crește mari, florile vor împinzi parcurile, clădiri noi se vor ridica. Nu peste mulți ani vom face din Căzăneștiul nostru un adevărat orașel, aici, în inima Bărăganului...

PETRE POPA

Noul cămin cultural din comuna Comana, regiunea Constanța.

— Dumneata glumești, tovarășe secretar.

— Ba nu glumesc de loc. Trebuie să scrii un articol pentru gazeta de perete, în care să povestești cîte ceva din viața dumitale.

— Viața mea? — făcu mirat Gal Petru. — Dar pe cine interesează viața mea, tovarășe secretar?

— Pe noi ne interesează, pe toți colectivității din Plăeși.

Mulgătorul Gal Petru, de la gospodăria colectivă din Plăeși, Regiunea Autonomă Maghiară, rămase cu șistarul în mînă, privind lung la secretarul organizației de partid din gospodărie.

— Să scriu c-am fost argal la Dineș Augustin și la alți chibaburi?

— Firește. Să scrii și asta, și să scrii și cum ai devenit colectivist, și cum muncești aici, la sectorul zootehnic, tot să scrii — vorbi secretarul.

Rămase singur, Gal se neliniști. Nu-l prea plăcea să scrie. De cîtit, da, cîtea cu drag orice. Dar de scris, și mai ales să scrie despre el, nu l plăcea.

„Va să zică să scriu mai înțit despre... despre, aha! am

găsit. Despre vacile pe care le îngrijesc eu. Despre vaca Florica de la care am obținut anul trecut 4.300 litri de lapte în loc de 2.200 cît aveam planificat. Ba nu, O să scriu înțit despre blajina asta de Baba, care a dat cu 200 litri lapte mai mult și ca Florica”. Apoi se uită la cealaltă 7 vaci Slementhal, care stăteau la rînd și zise cu glas blînd: — Lasă că nici pe voi nu vă uit, doar voi mi-ați dat 34.000 litri de lapte în loc de

„UN TITLU POTRIVIT”

22.000 litri cît aveam planificat.

...În drum spre casă, Gal Petru se întreba ce să scrie în articol și mai ales ce titlu să-i pună. — Să-l zic „Viața mea”? nu-l bine. Sau poate: „Cum am dobîndit, în medie, în 1959, cîte 3.600 litri de lapte pe cap de vacă furajată, la cele 9 vaci pe care le îngrijesc”? E prea lung. Altul. Poate așa: „Cum am fost argal la chibaburi”? Scurt și ciudă și trecu și peste acest titlu. Ajunse acasă fără a fi găsit un titlu nimerit. Luă un

caiet, un creion și o radieră și se așeză la masă.

— Să scriu că-mi fac casă nouă? N-are haz. Au să rîndă colectivității, că doar își mai fac case noi alțiia înși și nu se mai laudă prin gazeta de perete — mormăia el cu creionul între dinți.

Scrise: Am 32 de ani, sint colectivist, aici în Plăeși, din 1954 și am 3 copii... Dar nu-l plăcu și șterse tot.

— Ai greșit? — se miră un ținc cu ochii ca de cloare.

— L-ai și scris? — se miră secretarul.

— L-am scris, tovarășe secretar, dar titlul tot nu l-am pus. Să l-l pui dumneata — vorbi repede Gal.

Secretarul citi articolul, aprobînd de cîteva ori din cap, iar cînd îl isprăvi zise, bătînd cu palma pe cele patru fol de caiet.

— Bine, foarte bine. Acum să-l găsim un titlu, frate Petru, un titlu care să cuprîndă și să redea clar tot conținutul articolului.

Gal Petru ridică din umert. Dacă l-a fost greu să scrie articolul, apoi să-i găsească titlul l se părea și mai greu. Sta așa încruntat și se gîndea Secretarul stătu cîteva clipe pe gînduri, apoi luă stiloul și scrisse mare și citeț cîteva cuvinte, în capul unei pagini.

— Ce zici de titlul ăsta?

Gal Petru citi: „Cum am dobîndit premiul l pe țară și me lalta de aur la concursul pentru cel mai bun mulgător”.

— E cam lung, tovarășe secretar

— E lung, dar spune tot — zise secretarul și sublinie titlul cu creion toșu.

A. MUȘAT

Turistul

Pe dumnealui Ion Topală, Un iscusit colectivist.

L-am cunoscut în Capitolă, În calitate de... turist.

Sedea comod în autocar

Țăronul meu din Bărăgan, Și cum privea cu lăcomie Orașul nostru-tinerit.

Citeam în ochii lui mîndrie, Pe chip — un zîmbet mulțumit.

L-am însoțit — mă rog, atent — Și la Băneasa pe Ion.

Pentru un zbor de agrement (Voiam să-l sui în avion).

...L-am întrebat:

— Cînd mai poțtești

În vizită la București?

La vară?

Zice: — Cine știe?

La vară plec la Eforie...

IGOR BLOCK

Cronica săptămânii

Comitetul celor zece state pentru dezarmare și-a reluat lucrările

Propunerile guvernului sovietic referitoare la prevederile fundamentale ale Tratatului cu privire la dezarmarea generală și totală se află acum în examinarea comitetului celor zece state pentru dezarmare.

Este știut că aceste propuneri (în seama de rezultatele lucrărilor din prima etapă a tratativelor în comitetul celor zece state, ca și de alte propuneri și păreri exprimate de statele membre în comitet și de alte țări) Ele țin seama de punctul de vedere al Franței de a începe programul de dezarmare cu distrugerea mijloacelor de transport la țintă a armelor nucleare. Prevederea ca imediat după semnarea tratatului să fie înființată o comisie de pregătire a cărei sarcină va consta în înfăptuirea măsurilor practice în vederea creării unei organizații internaționale de control în cadrul O.N.U., asigurarea controlului încă din prima etapă, dreptul organizației internaționale de control de a inspecta nestingerit toate întreprinderile care produc rachete, arme nucleare etc., punerea la dispoziția Consiliului de Securitate a formațiilor de miliție rămase disponibile după înfăptuirea dezarmării, toate acestea ar putea asigura un control eficace asupra dezarmării.

S-ar fi convenit ca noile propuneri ale U.R.S.S. care conțin și punctele de vedere exprimate de puterile occidentale să fie îmbrățișate cu căldură de către acestea. Nu s-a întâmplat însă așa, ceea ce denotă că delegații occidentali nu doresc dezarmarea. Ei discută

despre „pace”, despre „dezarmare” numai pentru a nu se demasca în fața propriilor lor popoare ca unii care vor de fapt continuarea războiului rece.

Cuvântările de pînă acum ale delegațiilor occidentale, în special cea rostită de delegatul american Eaton, se caracterizează prin tendința de a trage înapoi Comitetul spre examinarea unor măsuri parțiale de dezarmare, deja respinse, încercînd să ocolească discutarea unui program cuprinzător privind dezarmarea generală și totală.

Cu ședința din 10 iunie s-a încheiat prima săptămîină de lucru a Comitetului celor zece state pentru dezarmare, după reluarea discuțiilor.

„Delegația sovietică regretă că prima săptămîină de lucru a Comitetului celor zece state nu ne-a oferit posibilitatea să trecem la examinarea concretă a noilor propuneri ale guvernului sovietic referitoare la prevederile fundamentale ale Tratatului cu privire la dezarmarea generală și totală” — a spus V. A. Zorin. El și-a exprimat speranța că răgazul pentru a studia minuțios aceste propuneri — dorință exprimată de delegațiile occidentale — va fi întrebunțat în mod fructuos.

La 14 iunie, în cadrul ședinței ordinare a Comitetului celor zece state, a luat cuvîntul reprezentantul Republicii Populare Romîne, E. Mezincescu.

Guvernul romîn — a spus E. Mezincescu — consideră că proiectul de „prevederi fundamentale ale unui tratat de de-

zarmare generală și totală”, prezentat de guvernul U.R.S.S., reprezintă un program realist pentru rezolvarea problemei dezarmării, sub control internațional eficace, în conformitate cu rezoluția adoptată de Adunarea Generală a O.N.U.

Poporul și guvernul romîn — a arătat E. Mezincescu — sprijină cu căldură noile propuneri ale guvernului sovietic, care reprezintă o contribuție greu de subestimat pentru îndeplinirea sarcinii încredințate comitetului celor zece state pentru dezarmare.

Ansamblul măsurilor pe care țările socialiste le propun pentru dezarmarea nucleară — a spus E. Mezincescu în continuare — fac parte dintr-un program de dezarmare generală și totală care duce tocmai la eliminarea tuturor mijloacelor materiale de ducere a războiului, mijloace care există și care ar putea exista la dispoziția statelor.

Reafirmînd dorința țărilor socialiste de a vedea pe reprezentanții puterilor occidentale expunînd observațiile lor asupra fondului și esenței noilor propuneri prezentate de U.R.S.S., — a subliniat E. Mezincescu în încheiere — simțim îndreptățiți să cerem ca țările occidentale să facă un efort echivalent pentru a veni în întîmpinarea propunerilor țărilor socialiste. Numai prin eforturi egale ale celor două părți îndreptate spre același țel, într-un spirit de înțelegere reciprocă, ar putea să progreseze negocierile asupra unui tratat de dezarmare generală și totală.

— Care oală a început iar să fiarbă?

(Desen din ziarul vest-german „Hamburger-Echo”).

Note politice

Legături periculoase

Nu-i vorba de filmul francez cu același nume care rulează acum la Paris, ci de pașanile unor guvernanti care în ultima vreme, fie că și-au pierdut, fie că sînt în pericol să-și piardă posturile din cauza legăturilor lor cu stăpînii americani.

N-a trecut mult timp după alungarea lui Li Sin Man din Coreea de Sud și în Turcia a fost răsturnat guvernul lui Menderes. În Japonia unde poporul s-a ridicat cu hotărîre împotriva alianței militare cu Statele Unite, ultimele evenimente care au culminat cu uriașă manifestare antiamericană prilejuită de sosirea trimisului lui Eisenhower, confirmă din nou falimentul politicii agresive a Washingtonului. Poporul japonez cere tot mai stăruitor demisia guvernului Kiși, dizolvarea parlamentului și noi alegeri.

De teamă să nu aibă soarta lui Li Sin Man și Menderes, primul ministru japonez stăruie ca plănuită vizită a lui Eisenhower să nu fie cumva aminată, în nădejdea că în felul acesta își va întări cumva pozițiile.

Și din Vietnamul de Sud ne vin vești care arată că poporul e sătul de guvernarea lacheilor americani. Și acolo clișeu lui Ngo Dinh Diem ia măsuri desperate pentru a-și salva pielea. Are de ce să tremure și Cian Kai-și în Taiwan.

Nu-i mult de cînd guvernanti americani dădeau drept pildă de „democrație” regimurile din Coreea de Sud și Turcia și deodată față de acești „stîlpi ai democrației” dolarului au primit lovitură gravă.

Cercurilor imperialiste are de ce să le pară rău. Numai pentru sprijinirea lui Menderes în Turcia s-au cheltuit trei miliar-

de de dolari, alte miliarde au fost irosite în Coreea de Sud, în Vietnamul de Sud, în Taiwan și Japonia.

Ce s-a făcut cu „ajutorul” american? Grăitoare în această privință sînt primele rezultate ale anchetării matrapazlicurilor membrilor fostului guvern turc dintre care unii s-au chivernisit nu numai cu milioane de dolari, dar și-au trecut pe numele lor pînă și vapoare.

În acest timp poporul turc, ca și cel din Coreea de Sud și din alte țări miluite de „ajutorul” american nu s-a ales decît cu mizerie, șomaj, biruri, închisori și execuții. Numai în Coreea de Sud au fost împușcați fără judecată 70.000 de cetățeni. Menderes în Turcia nu s-a lăsat mai prejos și a tras în popor cu prilejul manifestațiilor antiguvernamentale, precum și cu alte prilejuri.

După cum s-a dovedit însă, oricît s-au zbatut să-și prelungească domnia, atît Li Sin Man cît și Menderes au fost mătu-rați de furtună. În Coreea de Sud poporul continuă lupta pentru instaurarea unui regim democratic, împotriva încercărilor reacțiunii și americanilor de a menține regimul lisinmanist fără Li Sin Man.

Aceeași furtună care l-a măturat pe Li Sin Man și Menderes suflă cu putere în Japonia și în alte țări conduse de oamenii de încredere ai Washingtonului. Legăturile lor strîpse cu stăpîniți americani nu numai că nu-i scapă de la înec, dar face să crească și mai mult minia populară, a cărei cumplită izbîtură îi va arunca iremediabil peste bord.

M. P.

În Japonia: mari manifestații anti americane și antiguvernamentale

Tot mai dîrz se ridică poporul japonez împotriva tratatului militar cu S.U.A. și politicii guvernului Kiși. În fotografie: o puternică demonstrație a oamenilor muncii din Tokio.

Ratificarea frauduloasă în camera inferioară a dietei a tratatului de securitate japo-american, botezat de popor tratatul „negru” a așezut vigilența poporului japonez. Minia poporului împotriva guvernului trădător al lui Kiși se revărsă în valuri. Demonstrațiile anti americane și antiguvernamentale au ajuns la al 18-lea val, antrenînd pături din ce în ce mai largi ale populației. La demonstrațiile de sîmbătă au participat 2.000.000 de oameni.

Guvernul urît de popor, recurge pe de o parte la manevre pentru a impune ratificarea tratatului „negru” și în camera superioară a dietei, pe de altă parte la represii sîngeroase. El a mobilizat un puternic detașament de poliști

(26.700) pentru a-i păzi pe Eisenhower.

Cît de „eficace” este însă paza poliștilor împotriva miniei populare o arată evenimintele recente. James Hagerty, secretarul pentru problemele de presă ale Casei Albe, împreună cu ambasadorul S.U.A., au fost nevoiți să se salveze din mijlocul demonstrațiilor cu elicopterul. Miile de demonstrații care au înconjurat mașina lui Hagerty, țînindu-l prizonier timp de o oră, scandînd lozinci anti americane, au dat o mostră de primă „călduroasă” de care va „beneficia” și Eisenhower. Pînă la urmă, Hagerty a fost nevoit să plece din Japonia în mod secret, luînd un avion de la o bază militară americană, însoțit de asemenea urări „-

mabile” ca: „Hagerty, telefonează lui Ike să nu vină în Japonia”. „Sîntem împotriva lui Eisenhower”. „Cărați-vă acasă, americani!”

Acțiunile hotărîte ale poporului japonez au pus pe gînduri pe guvernanti din S.U.A. Ei nu vor însă să renunțe la bazele militare din Japonia și Eisenhower a anunțat că va vizita totuși Japonia. Programul acestei vizite este ținut însă deocamdată „secret”. Măsură necesară, dacă ținem seama că așa cum a arătat secretarul general al partidului socialist din Japonia — Eda, vizita lui Eisenhower în Japonia „nu este o vizită de bunăvoință, ci o călătorie de inspecție la bazele militare americane din Japonia, Coreea de Sud, Filipine și Taiwan”.

E. ABRAHAM

PE SCURT

● La 14 iunie s-a deschis la Addis-Abeba cea de-a doua conferință a statelor independente din Africa.

Peste o sută de delegați și observatori din diferite țări ale Africii participă la lucrările acestei conferințe care se desfășoară în sala Parlamentului Etiopiei — una dintre cele mai vechi țări independente de pe continentul african. Conferința discută problema cea mai urgentă și importantă — eliberarea totală de sub colonialism a tuturor popoarelor africane, precum și alte probleme.

N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a adresat participanților la conferința statelor independente din Africa, un mesaj de salut în care le urează succes în activitatea lor spre binele popoarelor Africii, al păcii și prieteniei între popoare.

● Ziarul „L'Humanité” rela-

tează despre marea victorie a populației de pe insula franceză Corsica, care prin acțiunile sale împotriva creării pe insulă a unui centru atomic experimental, a determinat guvernul francez să renunțe la aceste intenții periculoase.

● În ciuda represiunilor sîngeroase dezlănțuite de autoritățile polițienești din Uniunea Sud-Africană, populația de culoare din rezervațiile situate în partea de est a regiunii Pondoland, provincia Cape, continuă să lupte eroic împotriva atacurilor poliției care este sprijinită de care blindate, avioane și elicoptere.

În regiunile Bizana Flagstaff și Lusikiski, sute de africani au opus rezistență atacurilor poliției care a încercuit la 6 iunie un număr de 300 africani aruncînd asupra lor din avioane și elicoptere bombe cu gaze lacrimogene.

● Scriitorul sovietic Mihail Șolohov a donat pentru construirea unei școli suma de 75.000 ruble — sumă care reprezintă premiul Lenin ce i-a fost decernat anul acesta pentru romanul „Pămînt destelenit”. Școala va fi construită în stanița Karghinskaja, raionul Bokovski, regiunea Rostov. În scrisoarea adresată ziarului local „Molot” Șolohov scrie că această școală se va construi pe locul școlii în care a învățat el carte.

● La 12 iunie a avut loc festivitatea deschiderii oficiale a celui de al 29-lea tirg internațional de mostre de la Poznan. Anul acesta participă la acest tirg 56 de țări, 9 state, printre care Afganistanul, Cuba, Ghana, Guineea, Togo sînt reprezentate la tirgul internațional de la Poznan pentru prima oară.

PARTIDULUI DRAG

Mulțumim

Mîndră-i țara mea

Frunză micșunea,
Mîndră-i țara mea.
Oameni înfrățiți,
Cîntă mulțumiți,
Cîntec de belșug
Și prietesc.
Rodul cel bogat,
Din lan fără hat,
Mesele umplea,
Și ne-ndestula.
Mai în sus în munți
Codrii cei cărunți,
Cu inalte trunți
Mîndri străjuiesc,
Plaiul rominesc.

Frunză micșunea,
Mîndră-i țara mea.
Din capăt de sări,
Pînă-n depărtări
Orașe-nfloresc.
Sate-ntineresc.
Fabrici multe, cresc,
Fabrici și furnale
Și hidrocentrale,
Țara luminînd,
Cum n-a fost nicicînd.

Frunză micșunea,
Mîndră-i țara mea
Și mai mîndr-o fi,
Mai mult o-nflori
Și-o fi mai bogată
Și mai lăudată.
Floare între flori
Cu-alle țări surori,
C-am pornit cu toți,
Bătrini și nepoți,
Pe drum însorit,
Conduși de partid.
Pe drum luminat,
Cum ne-a arătat,
Partidul iubit
Și nebiruit.

Auzită în satul Văleni, raionul Lăpuș, de CHIRA VERA

Am și eu trai luminos

Foaie verde-a fagu'ul
Partidului dragului —
Ți zic cîntec pe vilcele
Că m-a ostoit de rele:
Ți zic cîntec cu-nlocare
Că m-a scos din suflare
Cîntec, cîntec, viers duos —
Am și eu trai luminos.
Luminos ca soarele
Cînd vede pripoarele.

Cules din comuna Giulești raionul Oltețu regiunea Craiova, de ION SOCOL.

Gîndul și dragostea mea

Măi Ceahlău, Ceahlău, Ceahlău,
Mult am dus-o-n viață rău...
Cînd urcăm pe vîrful tău
Și cu ochii-n jur cătam
Țare mă mai întristam:
De la Dorna-n jos la Piatră
Batea vînt pustiu în vatră;
De la Piatra mai la vale
Numai plîns, numai jale,
Numai oameni supți de vlagă
Și desculți de-o viață-ntreagă.

Da'am Ceahlău-flăcău
Am scăpat cu toți de rău
De rău și de traiul greu.
N-o să mă mai bată-n veci
Vînturile cele reci,
Toamnele cu ploile,
Viața cu nevoile.
Că partidul nostru drag
Ne-a adîns la toți în prag
Zile mîndre și senine
Să trăiești ani mulți și bine.

Măi Ceahlău, frate Ceahlău,
Cînd ure azi pe vîrful tău
Si ochii-mprejur rotești
Țare mult mă veselesc:
De la Dorna pin-la Piatră
Pîinea se rumene-n vatră;
De la Piatra mai în jos
Crește lan de grîu mînos,
Lan mînos și înfrățit
Cum partidul ne-a vorbit.

Măi Ceahlău, frate Ceahlău,
De-aici de pe vîrful tău
Bate vîntul cătinel
Și-mi duce gîndul cu el,
Gîndul și dragostea mea
Care-mi umplu inima
Pentru partidul iubit
Ce m-a făcut fericit.

Auzită în comuna Fărcașa, regiunea Bacău de P. TELEMAN.

Creștem bucurii, un munte!

Partidul nostru, cel drag
Ne aduce stele, șirag
Și le-aprinde îndeseară,
Pe stîlpi și la strășioară —
Și-n grînda tavanului
Cum i-i drag săteanului.
Cu partidul tot în frunte,
Creștem bucurii, un munte!
Noi i-am ascultat cuvîntul
Și bogat rod dă pămîntul.
Scăpîndu-l de la strînsoare,
Tot din lanțuri de răzoare
Și-acum crește holda mare,
Cu boabele dintr-un spic
Mai să umpli un șinic¹⁾...
Condu-ne partid iubit,
Tot prin timpul înflorit.

Cules din comuna Blidari, raionul R. Vilcea, regiunea Pitești, de ION SOCOL.

¹⁾ șinic — bariță

Partidul drag să trăiască

Trage-n strună lăutare
Că ni-i bucuria mare.
Să jucăm cu drag mîi vere
Că țara-i fagur de miere,
Și-om face-o și mai bogată
Cum partidul ne arată.
Prinde-te-n horă bădie
Că trăim în bucurie,
Partidul-nțelept ne poartă
Spre grădina minunată,
Spre grădina ca-n poveste
Ce COMUNISM se numește,
Și vom face mine țara
Mai faină ca primăvara.
Multe fabrici și uzine,
Rîu de lapte, multă pîine,
Anii toți să ne-nflorească,
Partidul drag să trăiască.

Cules în Mănăștiur-Cluj de I. BRAGHEȘ.

Nisi inima fierbinte

Frunzuliță trei sulfine
Oaspete ales ne vine
Și-l întimpină în cale
Nesfîrșitele tarlale
Cu holdele de mătase
Vestind zile luminoase.

Frunză verde ca molidul
Călăuză ni-i partidul
Pe calea ce ne-o deschise
Către zări socialiste
Și ni-i inima fierbinte
Cînd pășim tot înainte
Urcînd treaptă după treaptă
Către culmea luminată
Și ni-i munca meșter iar
Viitorului de aur.

Frunzuliță fir ales
Al partidului Congres
Deschide zare senină
Către viață și lumină
Și în munca roditoare
Se-mpletește raze de soare,
Iar zorii ce rid în rouă
Aduc astăzi veste nouă
Că pe-ntîinsele cîmpii
Vor sosi tractoare mii
Să brăzdeze-ntreg ogorul
Și să crească-n holde sporul.

Cules de G. BREAZU, comuna Leordeni, regiunea Pitești.

Tot mai multe-n sat se fac

Ram de salcie-nflorit
Mulțumim partid iubit
Pentru statul ce ne-ai dat
S-avem colectivă-n sat
Și din zi în zi cu drag
Tot mai multe-n sat se fac.
Școli, cămine, dispensare,
Case și grădini în floare
Totmai precum ne dorim
Așa ni le făurim

Cules din Topoloveni de C. PIRCALABU.

Al partidului cuvînt

Frunzuliță rosmarin,
Zboară gîndule senin
Peste culmi înfloritoare
Către vremea viitoare
Și privește bucurou
Viitorul luminos
Ce deschide largă zare
Înspre fapte roditoare.

Frunzuliță mîrgărint
Al partidului cuvînt
Ne-a-nvățat cum să muncim
Ogorul să ni-l unim
Să fie rodul cu spor
Pentru întregul popor
Și să fie-n orice casă
Pîine din belșug pe masă.

Frunză verde matostal
Directivele ni-au dat
Puleri noi ca să măsur
Luminosul viitor —
Să muncesc cu hărnicie
Pentru-a vieții bogăție.

Cules de G. BREAZU din comuna Leordeni, regiunea Pitești.

Drum deschis și înflorit

Mîndră floare mîrgărint
Mult îmi place să colind
Dintr-un cap în altu-al zării
Toate drumurile țării:
Drum de fier sau drum de ape
Mai departe, mai aproape,
Drumuri largi sau drepte foarte
Mai aproape, mai departe,
Dar mai drag îmi este mie
Drumul spre gospodărie,
Drum din zi în zi mai mare
Spre belșug și bunăstare,
Drum deschis și înflorit
De partidul mult iubit.
Altădată cînd trudeam
Alte drumuri colindam:
Drumuri rele și-ncrustate
Cu urme de tălpi crăpate,
De tălpi și opnei sărace,
Da'acuma tare-mi place
Cînd vezi încotro te-abați
Urme de bocanci stelați.

De bocanci și de mașini
De la frații din uzini.
La răsucii cînd poposec
Țare drag mi-i să-ntilnesc
Cele cam oane pline:
Unul pleacă, altul vine,
Unul altuia îi zice:
— Ce-ai acolo, măi voinice?
— Am unelte, difuzoare,
Recuri și pinzeturi rare
Daruri făcute de muncitori
Pentru frații de pe ogor.
Da' tu ce-ai acolo, frate?
— Am prisosul de bucate
De la cei de pe ogor
Pentru frații muncitori.
Frunzuliță lemn uscat
Grele drumuri am umblat
Cînd trăiam de azi pe mine
Fără casă, fără pîine.
Dar frunzuță de alun
Azi ni-i drumul drept și bun,
Drum de soare poleit
Și cu flori împodobit
Cum partidul l-a croit.

Auzit în comuna Padina, regiunea Plocești, de P. TELEMAN.